AUGLÝSING

um samkomulag skv. 20. gr. í samningnum frá 9. nóvember 1972 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um aðstoð í skattamálum.

Til framkvæmdar á samningnum frá 9. nóvember 1972 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um aðstoð í skattamálum hefur orðið samkomulag um eftirfarandi ákvæði:

1. Með orðunum „öflunar framtala eða annarra upplýsinga" í b-lið 1. gr. samningsins er átt við öflun framtala eða annarra upplýsinga til notkunar við skattákvörðun (skattálagningu) eða aðrar aðgerðir í málum sem varða skatt í því ríki sem aðstoðar óskar. Orðalagið felur enn fremur í sér afhendingu framtala eða annarra gagna í frumriti eða afriti sem skilað hefur verið vegna skattákvörðunar (skattálagningar) eða annarra aðgerða í málum sem varða skatt í því ríki sem beiðninni er beint til.
2. Með sköttum, sem aðstoð er veitt við, skal telja:
   a) dráttarvexti og viðbótargjöld eða önnur gjöld sem á falla vegna vanskila á skattgreiðslu, til þess tíma er krafan er afhent til innheimtu í hinu ríkinu, eða við vanrækslu á upplýsinga- eða framtalsskyldu vegna skatta eða opinberra gjalda (dráttargjald, gjaldálag o. s. frv.);
   b) þá dráttarvexti og viðbótargjöld eða önnur gjöld vegna vanskila á skattgreiðslu sem á falla eftir þann tíma er krafan var afhent til innheimtu í hinu ríkinu og óskað er aðstoðar við innheimtu á með sérstakri beiðni; ennfremur
   c) endurgreiðslu á innheimtukostnaði og dagsektir að því leyti sem kostnaðurinn eða dagsektirnar standa ekki í sambandi við málsmeðferð fyrir dómstólum.
3. A. Með „skatti af vélknúnum ökutækjum" skv. grein 2 c) í samningnum er átt við:
   a) í Danmörku: skráningargjald af vélknúnum ökutækjum samkvæmt lögum 26. maí 1971, nr. 221, svo og þungaskatt af vélknúnum ökutækjum samkvæmt reglugerð fjármálaráðuneytisins 24. september 1969, nr. 470, og breytingu 31. mars 1971, nr. 111, og breytingu 15. apríl 1972, nr. 414;
   b) í Finnlandi: skatt samkvæmt lögum um skatt af vélknúnum ökutækjum (722/66) og lögum um bifreiða- og bifhjólaskatt (482/67);
   c) á Íslandi: árgjald af bensínknúnum bifreiðum og árgjald eða kílómetragjald af bifreiðum sem ekki eru knúnar með bensíni;
   d) í Noregi: árgjald af fólksflutningabifreiðum o. fl. og kílómetragjald af vöruflutningabifreiðum sem ekki eru knúnar með bensíni og skráðar eru erlendis; og
   e) í Svíþjóð: skattar samkvæmt reglugerð um bifreiðaskatt (1922:260), lögum um umferðarskatt (1973:601), reglugerð um sérstakan umferðarskatt (1973:602) og lögum um veltuskatt á vélknúin ökutæki (1956:545).

   B. Með „virðisaukaskatti og öðrum almennum söluskatti" í grein 2 d) í samningnum er átt við:
   a) í Danmörku: gjöld samkvæmt lögum um almennan söluskatt (virðisaukaskatt) frá 31. mars 1967 með breytingum;
   b) í Finnlandi: skatt samkvæmt lögum um söluskatt (532/63);
   c) á Íslandi: almennan söluskatt (lög nr. 10/1960 með breytingum);
   d) í Noregi: gjald samkvæmt lögum um virðisaukaskatt frá 19. júní 1969; svo og
   e) í Svíþjóð: skatt samkvæmt reglugerð um virðisaukaskatt (1968:430).

C. Gjöld skv. grein 2 e) í samningnum teljast:

a) í Danmörku: gjald vinnuveitanda til dagpeningasjóðs skv. 4. mgr. 41. gr., svo og 11. og 13. gr. laga um dagpeninga, gjald útgerðar skv. 5. mgr. 21. gr. laga um almenna sjúkratryggingu, gjald vinnuveitanda til örorkutryggingasjóðs skv. 34. og 35. gr. laga um örorkutryggingar, tryggingaiðgjald sem tryggingaskyldum vinnuveitanda ber að greiða samkvæmt slysatryggingalögum til viðurkenndra slysatryggingafélaga (skv. 15., 18. og 19. gr. laga um slysatryggingar), bætur sem ákvarðaðar hafa verið samkvæmt lögum um opinbera framfærslu og innheimta má skv. 32. gr. sömu laga sem persónulegan skatt, gjald skv. V. kafla (ATP) laga um viðbótarlífeyri vinnumarkaðarins, svo og gjald vinnuveitanda til atvinnuleysistrygginga;

b) í Finnlandi: gjöld og iðgjöld samkvæmt almannatryggingalögum (347/56), sjúkratryggingalögum (364/63), lögum um gjald atvinnurekanda til félagslegrar verndar (366/63) og lög um skógarverndarfélög (558/50).

c) á Íslandi: gjöld samkvæmt lögum um almannatryggingar nr. 67/1971 með breytingum, lögum um atvinnuleysistryggingar nr. 57/1973 með breytingum, lögum um iðnlánasjóð nr. 68/1967 með breytingum og lögum um launaskatt nr. 14/1965 með breytingum, svo og skattur um atvinnurekstur o. fl. skv. V. kafla laga um tekjustofna sveitarfélaga nr. 8/1972 með breytingum, kirkjugjald samkvæmt lögum um sóknargjöld nr. 36/1948 með breytingum, kirkjugarðsgjald samkvæmt lögum um kirkjugarða nr. 21/1963, iðnaðargjald samkvæmt lögum um rannsóknir í þágu atvinnuveganna nr. 64/1965 og iðnaðarmálagjald samkvæmt lögum um iðnaðarmálagjald nr. 48/1975;

d) í Noregi: gjöld samkvæmt lögum frá 17. júní 1966 um almannatryggingar og lögum frá 19. júní 1969 um gjöld af fjárfestingum o. fl., svo og gjald samkvæmt reglugerð frá 17. desember 1971 með ákvæðum um gjald vegna of mikils öxulþunga; og

e) í Svíþjóð: gjöld samkvæmt lögum um almannatryggingar (1962:381), lögum um fjármögnun hins almenna eftirlaunakerfis (1962:398), lögum um tryggingu vegna sjúkdóma og slysa við atvinnu (1954:243), reglugerð (1952:552) um álagningu vissra gjalda samkvæmt lögum um almannatryggingar o. fl., reglugerð (1968:419) um almennt vinnuveitendagjald, reglugerð (1946:324) um skógverndargjald, reglugerð (1959:555) um gjald útgerðarmanns í vissum tilvikum samkvæmt lögum um almannatryggingar, lögum (1961:300) um gjald útgerðarmanns vegna eftirlauna sjómanna og gjöld samkvæmt lögum (1972:435) um gjald vegna of mikils öxulþunga.

4. Verði verulegar breytingar gerðar á sköttum eða gjöldum sem upp eru talin í þessu samkomulagi, eða komi í þeirra stað aðrir skattar eða gjöld sem eru í aðalatriðum sama eðlis, skal gera nýtt samkomulag með bréfaskiptum milli hinna bæru stjórnvalda

5. Ef skattur af tilteknum tekjum eða eignum hefur verið staðgreiddur eða endanlega greiddur í aðildarríki, getur bært stjórnvald í öðru aðildarríki mælst til þess að hin greidda skattfjárhæð verði flutt til hlutaðeigandi skattyfirvalds þess ríkis til að draga hana frá skatti af tekjunum eða eignunum.

6. Upplýsingaskylda skv. 12. gr. samningsins skal einnig taka tillit til upplýsinga um tímabilsbundnar styrktargreiðslur.

7. Með beiðni um aðstoð til innheimtu skal fylgja í frumriti eða staðfestu eftirriti úrskurður sá sem skattkrafan er reist á, eða opinber úrdráttur úr skattskrá (skattseðill) eða annað skjal sem ber með sér kröfuna. Í beiðni skal greina:

a) stjórnvald sem aðstoðarinnar óskar;

b) varðandi greiðsluskyldan mann: nafn, stöðu eða titil, heimilisfang, fæðingardag og -ár, heimilissveit, svo og ef unnt er, vinnustað og dvalarstað;

c) varðandi greiðsluskylda lögpersónu: tegund lögpersónu, nafn og heimilisfang;

d) þegar við á, þann stað í því ríki sem innheimtu er beiðst í þar sem hinn greiðsluskyldi á eignir, svo og tegund eigna;

e) tegund kröfu og fjárhæð, þar með taldir áfallnir vextir, tímabil það er krafan varðar, svo og hvenær krafan fyrnist að nokkru eða öllu leyti samkvæmt löggjöf eigin ríkis;

f) þann grundvöll sem útreikningur á vöxtum eða gjöldum skv. lið 2 a) eða b) er reistur á; enn fremur

g) önnur atriði sem geta auðveldað eða flýtt fyrir innheimtu kröfunnar.

8. Beiðni um aðstoð við innheimtu skatta má því aðeins bera fram að samanlögð fjárhæð kröfu, þar með ekki talin sú fjárhæð sem um ræðir í lið 2 a), nái a. m. k. 500 dönskum krónum, 300 finnskum mörkum, 10 000 íslenskum krónum, 500 norskum krónum eða 350 sænskum krónum.

9. Innheimta fer fram í mynt þess ríkis sem aðstoðar er beiðst í. Bær stjórnvöld í þessu ríki skulu, svo fljótt sem auðið er eftir móttöku beiðni um aðstoð, umreikna þá fjárhæð sem í beiðni greinir í mynt þessa ríkis skv. gengi er ríkisbankinn mælir með á þeim degi er beiðnin barst og skal innheimtan taka til þeirrar fjárhæðar sem þannig er reiknuð út. Við þennan umreikning má beita þeim ákvæðum um jöfnun fjárhæða sem kunna að gilda samkvæmt löggjöf þessa ríkis.

Verði gengisbreyting meðan á innheimtuaðgerðum stendur getur bært stjórnvald í því aðildarríki sem innheimtu er beiðst í, ákveðið, eftir að hafa leitað álits ríkisbanka þessa ríkis, hvaða gengi skuli notað í þessu máli vegna breytingarinnar.

Ekkert framangreindra ákvæða í þessum lið skal koma í veg fyrir að sú fjárhæð, sem beiðni nær til, sé greidd í mynt þess ríkis sem aðstoðar óskar.

10. Fjárhæðir, sem innheimst hafa vegna aðstoðar samkvæmt samningi þessum, skal innheimtustjórnvald greiða svo fljótt sem auðið er til ríkisbanka eigin ríkis á reikning ríkisbanka þess ríkis sem innheimt var fyrir.

Við innborgun skal greina nafn og heimilisfang þess innheimtustjórnvalds sem fjárhæðina á að fá, svo og þá skattkröfu sem fjárhæðin á við.

Innheimta fjárhæð má einnig leggja á póstgíróreikning þess innheimtustjórnvalds sem aðstoðarinnar hafði óskað.

Þar sem við á skal draga málskostnað fyrir dómstólum og kostnað vegna gjaldþrotameðferðar frá innheimtri fjárhæð (19. gr. samningsins).

Með „innheimtustjórnvaldi“ í þessum lið er átt við:

í Danmörku: Sjómannaskattaskrifstofuna (Sömandsskattekontoret),
í Finnlandi: lénsstjórn (länsstyrelse),
á Íslandi: Gjaldheimtuna í Reykjavík,
í Noregi: Skattfógetann í Osló (Skattfogeden i Oslo) og
í Svíþjóð: krúnufógetastjórnvald (kronofogdemyndighet).

Með „ríkisbanka“ í þessum lið er átt við:

í Danmörku: Danska þjóðbankann (Danmarks Nationalbank),
í Finnlandi: Finnlandsbanka (Finlands Bank),
á Íslandi: Seðlabanka Íslands,
í Noregi: Noregsbanka (Norges Bank) og
í Svíþjóð: Sænska ríkisbankann (Sveriges Riksbank).

11. Yfirfærsla gjaldeyris vegna skattgreiðslna frá einu samningsríki til annars skal fara fram innan ramma gildandi greiðslusamninga milli ríkjanna.

Samkomulag þetta öðlast gildi þrjátíu dögum eftir þann dag er bær stjórnvöld í öllum aðildarríkjunum og hafa undirritað samkomulagið og skal beitt um mál sem borist hafa eftir gildistökuna tl bærs stjórnvalds í því ríki sem beiðninni er beint til.

Með þessu samkomulagi fellur úr gildi samkomulag samkvæmt 20. gr. í samingnum frá 9. nóvember 1972 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um aðstoð í skattamálum, sem undirritað var þann 20. og 28. desember 1972 og þann 4. og 11. janúar og þann 2. febrúar 1973. Samkomulag það sem nú er fellt úr gildi heldur þó gildi sínu að því er varðar mál sem borist höfðu bæru stjórnvaldi í því ríki sem beiðninni er beint til áður en þetta samkomulag tekur gildi.

Samkomulag þetta er gert í sex eintökum á íslensku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland, hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textar jafngildir.

Fyrir Ísland:

Reykjavík, 28. nóvember 1977.

Höskuldur Jónsson. Árni Kolbeinsson.

Fyrir Danmörku:

København, den 5. oktober 1977.

Hans P. Grötvik.

Fyrir Finnland:

Helsingfors den 21 oktober 1977.

Esko Rekola. Hillel Skurnik.

Fyrir Noreg:

Oslo, 10. november 1977.

Arne Scheel.

Fyrir Svíþjóð:

Stockholm den 15 juni 1977

Kurt Malmgren.

Framangreint birtist hér með öllum hlutaðeigandi til upplýsinga og eftirbreytni. Auglýsing nr. 129 1. mars 1973 fellur jafnframt úr gildi í samræmi við efnisákvæði 2. og 3. mgr. 11. tl. samkomulags þessa.

Fjármálaráðuneytið, 14. desember 1977.

F. h. r.

Höskuldur Jónsson.

Árni Kolbeinsson.